

Bir Düş ki Çocukluk

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Aralık 2020

Şimdi bir düş'e mahal vermeliydi...
Hani, düşün, düşün, eskitemediğin mazin
Üstü örtülü olsa bile
Kavruk çocukluk yıllarının peşine düştüğün.
Hem sözcükler, ah, o sözcükler
Eskiden asla böyle kanamazdı
Kandığının her gülücük ve tebessüm
Bir düş geçidinde serili ömrün
Belki de yalnızlığa pek öyle öykünmediğin
Zamanlarda saklıydı peşine düştüğün
Bir bilinmez ki;
Kilit noktası yürüdüğün
Yolun da arkasında saklıydı bahçesi gömdüğün
Kimse henüz arkasından
Gözyaşı dökmediğin
Hani, ruhunda kırıklarla
Açmadığın parantezler
Hani hülyalı bakışlarından yüreğinin
Tefe konmadığın o vakur ve unutulmaz zamanlar...

Ne mutluymuşuz meğer
Hem de eyeri olmayan bir tayın kıvrak
Adımlarında
Yere düşsen de kanayan
Dizlerin değil miydi sadece?
Öperdi annen ve geçirdi acın
Demediğimize mi yanalım
Yüreğin kanamalı dehlizinde
Sırlarımızı satan insanlara mı ağlayalım?

Eskitemediğimiz zamanlardan çaldığımız
Bir aşkın şarkılarına
Top yekûn ağıtlar yaktığımız
Derbeder ömrün devasa katlarına
Uzanan o yolda

Hep mi solumuzda solan umut çiçeği gibi
Aşkın fitratına yakın
Bir özlemin sönük rengine
Etmediğimiz kadar dualarda
Korunduğumuz aşikâr olsa da...

Derdest günlerin hükmettiği
Kader çıkmazında
Düş kurmanın hala mümkün olduğu
Gözümüz açık gördüğümüz her rüyayı da
Yastık altı yapıp
Çizdiğimiz sınırları şiirin
Gel gör ki;
Söz geçiremediğim kalbin
Yanık notaları
Hep mi yalar yüzünü bizden ırak
Mutluluğun bir rivayetten öte olduğu mu?
En bariz haykırıştır...

Salkım söğüt konduğumuz zeminden
Fırar eden bir sihirli dokunuşun da
Gizemine bandığımız
Ayyuka çıkan saflığımız
Saklı hala o çocuk yanımız.

Yalan da değil hani;
Masum kalabildiğimiz çok da uzak bir ihtimal değil
Endamlı acıların koynunda
Bata çıka yüzen bir gemi gibi
Biz ki aşkın ölümsüz neferleri
Sevdiğimiz kadar ezelden
Mümkün mü terk etmek aşkın gemisini?
Aşikâr yalanlar
Ayan beyan firar eden ruhtan
En özel anılar
Andığımız kadar dünü
Ar bilmedik mi safça sevgiyi ve özlemi
Kor gibi yanan sözcüklerde
Saf tuttuğumuz kadar

Batık bir geminin baş eğmeyen yelkeni
Hala yanık hala efkârı bol
Hala savruk
Hala dűşlere kucak açtıđımız.

Bir dűş ki çocukluk
Bir de dűşműşken aşka çocukça
Fıtratın gizine saklanan nice acı nice bilinmez
Kolay mı yoksa hala dimdik ayakta
O seyyah yüreğin girdabına giren kimse
Kimsesizliğimize de sahip çıkan tek hece...